

Děkanát 3.Lékařské fakulty
Univerzita Karlova
Oddělení vědy a výzkumu
Ruská 87
Praha 10

Oponentský posudek k disertační práci MUDr. Martina Kozla „Dlouhodobý osud pacientů po akutním infarktu myokardu s implantovaným biodegradabilním stentem“

Disertační práce obsahuje 93 stran, její součástí je 10 tabulek, 3 obrázky a 323 citací. Je rozčleněna do 6 základních kapitol, včetně seznamu referencí. V úvodní teoretické části se MUDr. Kozel věnuje fyziologii a patofyziologii ischemické choroby srdeční, zvláštní pozornost je věnována katetrizační léčbě akutního infarktu myokardu, zejména přínosům a potenciálním komplikacím léčby pomocí vstřebatelných stentů. Hodnocení efektivity a bezpečnosti jednotlivých druhů vstřebatelných stentů je detailně popsáno s odkazem na jejich známou četnost v literatuře. Vlastní výsledky disertační práce jsou zaměřeny na hodnocení změn v zánětlivých parametrech a dlouhodobého osudu nemocných se STEMI léčených pomocí vstřebatelného anebo metalického stentu.

Zvolené téma je nadmíru aktuální. Lékařskou veřejností byla platforma vstřebatelného stentu dlouho očekávána zejména s ohledem na potenciál dlouhodobých výsledků. Výsledky první generace vstřebatelného stentu Absorb zklamaly očekávání z důvodu vyššího výskytu trombózy stentu. Příčinou trombózy u stentu Absorb byly zejména diskontinuita stentu, malapozice, nedostatečná endotelizace a zánětlivá reakce. Ačkoliv o diskontinuitě stentu a nedostatečné endotelizaci existuje mnoho dat, o zánětlivé reakci se toho ví málo. Proto zvolený cíl práce – hodnocení zánětlivých změn u nemocných se STEMI léčených vstřebatelným stentem Absorb, je velmi aktuální, věnuje se tématu, který nebyl dosud v literatuře dostatečně popsán. Výsledky práce se opírají o dobře zvolenou metodiku, detailní analýzu dynamiky zánětlivých biomarkerů souboru nemocných s AIM léčených stentem Absorb.

V disertační práci jsem neshledal závažné nedostatky. V obecné části bych ocenil podrobnější popis indikací, kontraindikací a techniky implantace vstřebatelného stentu Absorb. Právě tyto atributy mohly mít vliv na malapozici a disrupci stentu vedoucí k následné trombóze. Významu práce by rovněž prospěla vyšší míra 2letého i 5letého sledování a také jednotný typ použitého stentu v kontrolní skupině. Otázkou na předkladatele disertační práce je, zda by několikahodinové intervaly mezi jednotlivými odběry hladin biomarkerů zánětu nebyly více sensitivní k monitoraci tepenně-lokální zánětlivé reakce, než zvolené denní intervaly.

Závěrem lze konstatovat, že z formálního i obsahového hlediska splňuje disertační práce MUDr. Martina Kozla požadovaná kritéria a plně ji doporučuji k obhajobě.

V Ostravě dne 21.6.2020

MUDr. Marian Branny, PhD

